InFacto

3/16

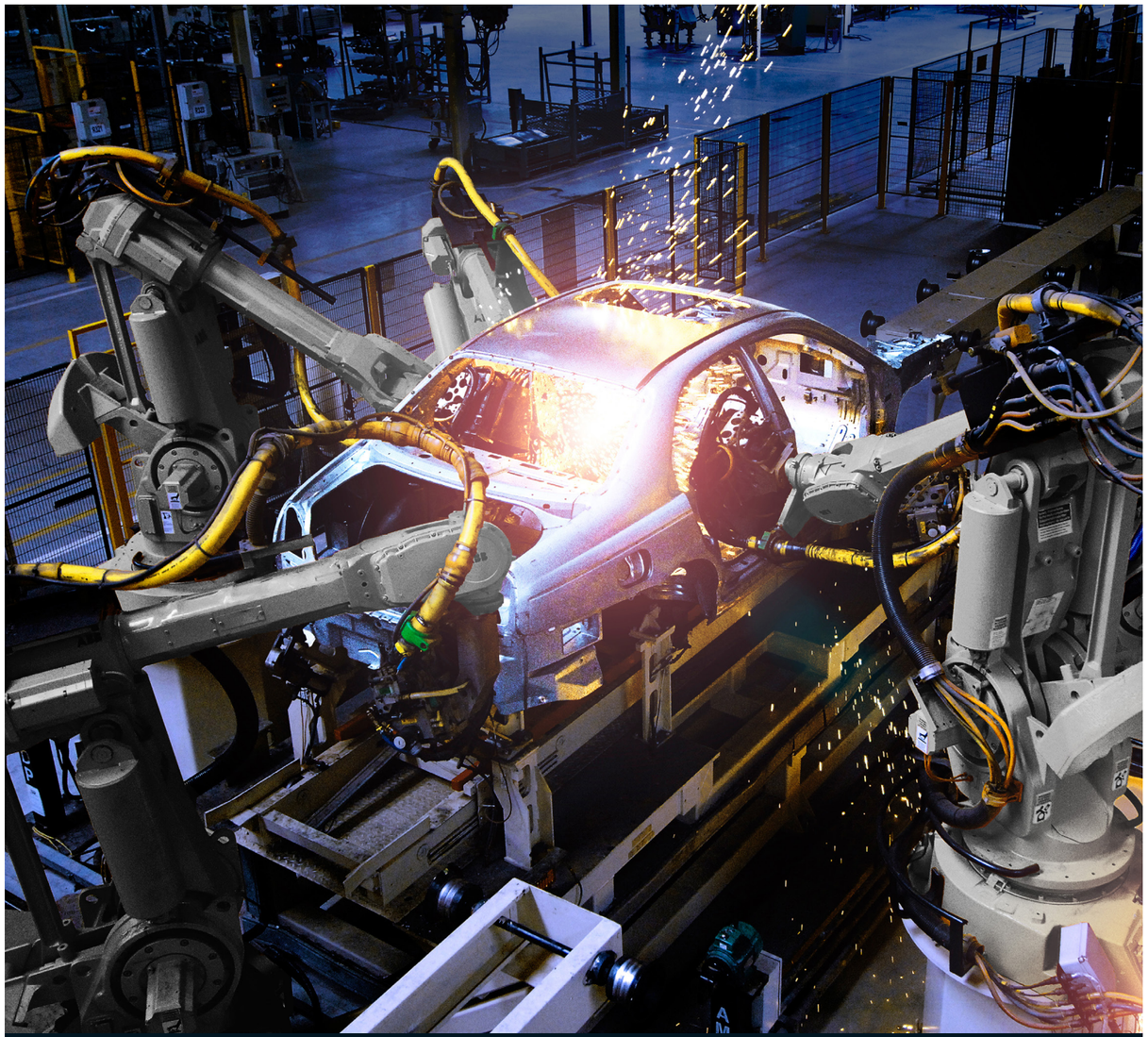

Making a lasting impact, not a quick impression.

A better world begins with you at www.abb.fi/uralle

You find us also at www.facebook.com/ABB

Our project.
Your legacy.

Power and productivity
for a better world™ ABB

Sisällysluettelo

14

24

4 Päätoimittajan palsta

5 Puheenjohtajan palsta

6 TEKin palsta

8 Kesätyötarinat

14 UlkoXQ

16 T3-kuulumiset

18 Herwanta Challenge

20 Fuksiviikko

22 Travelling with ESTIEM

24 KCP

26 Haaste

Osa Infacton toimituksesta löysi naisseuraa Aachenista. Kuva: Johanna Tavia

Julkaisija ja kustantaja:
TTY:n tuotantotalouden kilta Indecs
hallitus@indecs.fi
www.indecs.fi
Logo:
Henri Lautamäki
henri.lautamaki@student.tut.fi

Toimitus:
Pauli Lakkisto
paatoimittaja@indecs.fi
Joonas Kujala
infacto@indecs.fi

Painopaikka:
Nekapaino Oy, Pirkkala
Painomäärä:
50 kpl
Kansikuva:
Lassi Mäkinen

Päätoimittajan palsta

TEKSTI: PAULI LAKKISTO
KUVA: JOONAS KUJALA

Syksy saapuu ja taas on aika kynäillä uutta Infactoa. Toisin kuin ”tavalliselle ihmiselle”, opiskelijalle syksy on uuden vuoden alku. Alkava lukuvuosi tuo mukanaan akateemiset huvit paikkaamaan kesäisten kelien katoamista ja on toisaalta myös hyvä muistutus siitä, ettei tätä opiskelun iloa ikuisesti kestä, kun itse kukin saa opetella taas olevansa yhtä pykälää vanhempaa vuosikurssia. Eräs näkyvimpiä syksyn merkkejä on se, että kampuksen ovat vallanneet uudet fuksit. Kiltahuoneella enemmistö on kuitenkin vielä viimeisimpien havaintojen mukaan vanhemmilla tieteenharjoittajilla, mutta tilanteen korjaantuminen on luultavaa (jopa toivottavaa!).

Ennen pitkää syksy tuo mukanaan talven ja uuden vuoden. Tällä huteralla aasinsillalla päästään nykyisen hallituksen eläköitymiseen ja uuden valintaan. Ja koska seuraavan numeron ilmestyessä peli on jo kuumimmillaan, kannattaa juuri nyt uhrata pari ajatusta sille, että päättäisi itsekin hakea mukaan.

Itse olin vielä noin vuosi sitten varma, etten ainakaan Infacto-tiimiin päädy. Monen mutkan kautta täällä kuitenkin ollaan ja hyvä niin, on helppo sanoa olevansa tyytyväinen valintaan.

Infacto on hyvä paikka myös fuksille, sillä aiempaa osaamista tai kokemusta oikeastaan mistään ei tarvita. Lehden tasosta saattaa huomata, ettei tekijätiimillä ole vuosien kokemusta niin kirjoittamisesta, valokuvaamisesta kuin taittamisestakaan, mutta tekemällä oppii ja asioilla on tapana ratketa. Rima on siis ylitettävissä, vaikka oma taso olisikin siellä seiskadivarissa. Lisäksi hallitustoiminta on muutenkin mukavaa, mutta siitä on tarjolla lisää infoa vielä seuraavalla sivulla ja kokonaan toisilla foorumeilla.

Lopuksi vielä pari sanaa tästä numerosta. Kesätyökausi on taputeltu ja uusien paikkojen hakemiseen on vielä jonkun aikaa. Lehden sivuilta löytyykin kesätyötarinoiden muodossa hyviä esimerkkejä siitä, minkälaisiin työpaikkoihin ja -tehtäviin tutalaiset päätyivät viime kesänä. Lisäksi luettavissa on katsaukset syksyn merkkihetkiin, kuten Herwanta Challengeen ja Miikan matkassa suoritettuun Ulkoekskursioon plus paljon muuta. Joten ei muuta kuin katse kohti seuraavaa sivua!

Puheenjohtajan syysterveiset

TEKSTI: JUHA-MATTI VÄISÄNEN
KUVA: LASSI MÄKINEN

Jälleen on saatu uusi opiskeluvuosi alkuun, uudet fuksit taloon sekä hallitus palaamaan normaaliin toimintaansa. Lasku takaisin arjen kiireisiin ei välttämättä ole ollut pehmeä, sillä ensimmäisten kuukausien kiirettä on siivittänyt perinteiset fuksitapahtumat, kahdet kolmiot syyskuun aikana, prujumyynti, uudelleen brändätty Herwanta Challenge sekä suurimpana tapahtumana killan UlkoXQ. Näiden tapahtumien keskellä ensimmäinen periodi on saatu jo lähes kokonaan kulutettua, joten kerän aikana kerätty opiskeluinto voi kiireen myötä olla koetuksella. Tätä kirjoittaessani on tenttiviikkoon aikaa vain kaksi viikkoa, mikä voi aiheuttaa monelle kiireen myötä epäilyksiä: ”Olisikohan sittenkin pitänyt jättää UlkoXQ välistä?” Silti olen sitä mieltä, että kaikki syksyn tapahtumat ovat olleet osallistumisen ja niistä mahdollisesti aiheutuvan kiireen arvoisia.

Vaikka tuntuu siltä, että vastahan sitä hetki sitten olin esittelemässä kiltaa uusille fukseille, on todettava, että niin vuosi kuin toimikautenikin on jo pitkällä. Toimikauden loppumiseen liittyy kuitenkin myös aina jotain uutta ja jännää eli ensi vuoden toimijoiden valinta ja arvuuttelu. Vaalikokous järjestetään tänä vuonna 15.11. jolloin myös ensi vuoden hallitus valitaan. Fukseille ja muille kiinnostuneille tullaan hallitustoiminnasta kertomaan toisen periodin aikana enemmän. Lisäksi tänä vuonna järjestetään hallitukseen hakijoiden kesken vaalipaneeli ennen yleiskokousta varsinaisen kokouksen vauhdittamiseksi. Kiinnostuneiden kannattaa jo tässä vaiheessa painaa päivämäärä korvan taakse.

Syksyn osalta nykyisellä hallituksella on vielä paljon tehtävää ja jo tässä vaiheessa kalenteri on loppuvuoteen asti saatu lähes täytettyä. Toimikauden lopun lähestyminen on näkynyt deadlinen kaltaisena kannustimena, joka on vain näyttänyt tuovan normaalia enemmän intoa nykyisille toimijoille. Tämä on mm. näkynyt uusien projektien kehittymisenä, jotka halutaan saada valmiiksi ennen oman toimikauden päättymistä. Tätä seuratessani voin todeta olevani todella tyytyväinen nykyisten toimijoiden suorituksiin ja uskon, että tämä into jatkuu vielä vuoden loppuunkin asti.

KYHin palsta

TEKSTI: JOONAS KUJALA
KUVA: PAULI LAKKISTO

Niin vain syksy tuli, uudet fuksit saapuivat ja nyt tämäkin lukukausi on jo puolivälissä. Tätä lukiessa tentit ovat jo mukavasti takana (olisipa kirjoittaessakin), ja saa aloittaa uuden jakson pitkän syysloman rentouttamana.

Pääsinkin jo aiemmin tapaamaan monet fukseista, ja suurin osa heistä on nyt onnellisia TEKin jäseniä. Jos sinulta jäi TEK-info väliin tai et vain ole vielä jäsen, liittyminen onnistuu helposti netissä esimerkiksi linkin www.tek.fi/liityopiskelija kautta. Kuten ehkä jo tiedätTEKin (heh), opiskelijajäsenyys ei maksa mitään eikä myöskään velvoita mihinkään. Sen sijaan jäsenyys tarjoaa monia etuja sekä palveluita ilmaisesta lakineuvonnasta jäsenetulehtiin. Eikä muuten ole myöhäistä liittyä jäseneksi, vaikka opintoja olisi jo jokunen vuosi takana.

Jäsenille hyödyllistä tietoa voi olla, että omia jäsentietojaan pystyy muokkaamaan TEKin sivuilta kirjautumalla henkilökohtaisilla tunnuksillaan. Jos olet jostain syystä aktiivisesta käytöstä huolimatta unohtanut nämä tunnukset, ei hätää: uudet tunnukset saa tilattua helposti henkilötunnuksen avulla. Huomasin, että lehdet tulevat paremmin perille, kun omat tiedot pitävät paikkansa, eikä esimerkiksi osoitteena ole edellisen kämpän osoite…

Muistakaahan, että minä olen olemassa lähes pelkästään teitä varten. Ei siis tarvitse epäröidä kysyä, jos jokin asia painaa mieltä. Oikein hyvää loppusyksyä kaikille TEKin nykyisille ja tuleville jäsenille! Ja muille, toivottavasti TEKin (heh heh) pärjäätte.

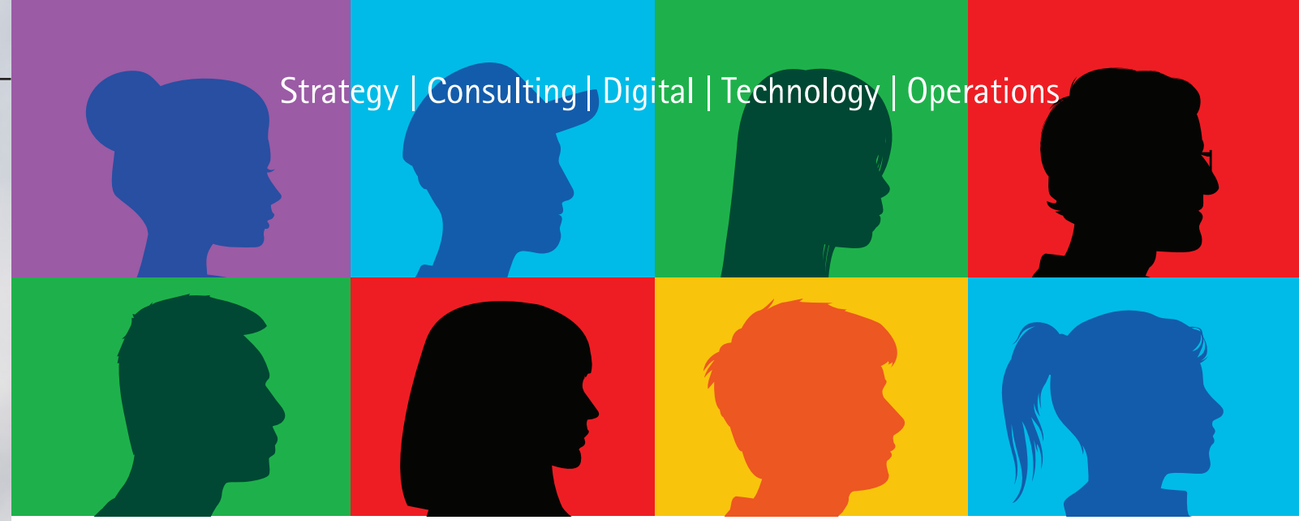

Accenture hakee tulevaisuuden asiantuntijoita

Haemme nyt joukkoomme nuoria lahjakkuuksia, joilta löytyy motivaatiota menestyä ja rohkeutta tarttua uusiin haasteisiin. Oletko sinä etsimämme henkilö? Katso mikä avoimista paikoistamme sopii juuri sinulle:

Accenture Consulting

RECENT GRADUATES

Accenture Consulting tarjoaa usealle eri alojen vastavalmistuneelle mahdollisuuden huippupaikkaan! Paikkoja on tarjolla Financial Services, Health & Public Services, Communications, Media & Technology, Products & Resources -yksiköissä.

Accenture Technology

RECENT GRADUATES

Oletko valmistunut hiljattain tekniikan alalta? Accenture etsii useita tulevaisuuden lupauksia Teknologia-yksikköönsä seuraaviin rooleihin: Business Analyst, Application Designer ja Business Function Designer.

Accenture Strategy

RECENT GRADUATES / ANALYSTS AND CONSULTANTS WITH EXPERIENCE

Accenture Strategyn konsulttina pääset työskentelemään suurten kansainvälisten yritysten ylimmän johdon kanssa. Projektitoimeksiannot vaihtelevat kasvu- ja myyntistrategioista uusien toimintamallien luomiseen ja toiminnan tehostamiseen.

Kaikki avoimet työpaikat löydät myös Facebookista: facebook.com/**accenturesuomi**

YOUR CAREER.
YOUR ADVENTURE.

accenture.fi/tyopaikat

Copyright © 2016 Accenture. All rights reserved.

accenture
High performance. Delivered.

Kesätöissä ABB:lla

ABB Talent -harjoitteluohjelmaan mukaan päässeet Leo Mulari, Pauli Lakkisto ja Tommi Parviainen kertaavat mennyttä kesää.

KUVA: ABB

Leo Mulari

Olin kesätöissä strategisessa hankinnassa ABB Oy:lla Protection and Connection -yksikössä, joka valmistaa erilaisia kytkimiä sähkönsiirron tuottamisen ja siirtämisen sovelluksiin. Yhtenä esimerkkinä voisivat olla turvakytkimet, joilla generaattori saadaan välittömästi päälle päävirtalähteen pettäessä ilman että virransyöttö katkeaa missään vaiheessa.

Kesätyöhöni kuului hankintaprojektien vetäminen sekä strategisen hankinnan muut työt kuten yhteydenpito toimittajiin, tarjouspyyntöjen valmistelu sekä toimittajien kilpailuttaminen. Kesän loppuun mennessä olin päässyt tekemään monia erilaisia tehtäviä ja tekemään töitä monien eri ihmisten kanssa.

Ehdottomasti siisteintä kesässä oli omien projektien vetäminen, koska silloin tunsin todellista vastuuta omasta ja muiden tekemisestä. Tällöin esimerkiksi ajankäytönsuunnittelusta oppi paljon, sillä koko tiimillä oli myös muita töitä, jotka vaikuttivat projektin töiden etenemiseen. Huolellisuus ja oma-aloitteisuus olivat myös isossa roolissa. Exceliä pääsi käyttämään päivittäin ja aikaisemmin minulle tuntematon SAP-järjestelmä tuli hyvinkin tutuksi. Kaiken kaikkiaan kesätyöni aikana pääsin tekemään paljon uutta ja opin myös paljon asioista, jotka luulin jo osaavani, mikä teki siitä loistavan kokemuksen tulevaisuutta ajatellen.

Pauli Lakkisto

Tulin talvella hakeneeksi ABB Talent -harjoitteluohjelmaan ja parin haastatteluvaiheen jälkeen löysin itseni toukokuussa Vaasan toimipisteeltä. Työskentelin keskijänniteverkon ohjausratkaisuja tekevässä tiimissä, jossa tehtäväni liittyivät pääasiassa tiimin sisäisten prosessien mallintamiseen ja kehittämiseen. Lisäksi pääsin työskentelemään myös kustannuslaskennan ja tuotannonsuunnittelun parissa, joten kesän aikana tarttui mukaan paljon konkreettista oppia.

Kesä ei kulunut pelkästään toimistossa istumiseen, sillä pääsimme harjoittelijaporukalla tutustumaan myös muihin ABB:n Vaasan tehtaisiin. Lisäksi kesään mahtui mukavaa työnantajan järjestämää ohjelmaa, kuten lounasreissu saaristoon ja kesätyöntekijöiden kesäjuhlat, joissa pääsi tutustumaan muihinkin kesäharjoittelijoihin.
Kaiken kaikkiaan olen oikein tyytyväinen kesään ja voin suositella ABB:lle hakemista, kun kesätyöhaut taas starttaavat!

Tommi Parviainen

Kesäiset terveiset ABB:ltä (vaikka syksy onkin jo pitkällä, kun tätä luette)! Olen viettänyt tämän kesän Helsingissä aina niin kauniilla Pitäjänmäellä työskennellen ABB:llä Motors & Generators -yksikössä. Pääsin toimimaan myynti-insinöörinä aftersales-tiimissä tehden samoja hommia valmistuneiden insinöörien ja diplomi-insinöörien kanssa. Vastuulleni sain Pohjois- ja Väli-Amerikan sekä muutamia Euroopan maita, joten pääsin myös kehittämään kielitaitoani. Parasta työssä oli työskennellä huikean tiimin kanssa kuitenkin vastaten omista asiakkaistani. Kesä on opettanut paljon ongelmanratkaisutaitoja, eri järjestelmien käyttöä ja paljon muuta.

Loppukesästä olen päässyt puuhailemaan myös mielenkiintoisen IoT-projektin parissa. Kesä onkin mennyt nopeasti, mutta ei ABB:llä minusta eroon päästä, sillä näillä näkymin jatkan töitä osa-aikaisena opintojen ohessa. Suuri yritys tarjoaa paljon mahdollisuuksia erilaisten tehtävien ja esimerkiksi ulkomailla työskentelyn suhteen. Suosittelenkin pitämään ABB:n mielessä, kun mietitte tulevaisuuden urianne.

Kesätyöt

Kesätöissä Metsolla

Metsolla työskennelleet Johannes Konsti, Lassi Mäkinen, Fanni Laurila ja Aleksi Salmensuu kertovat, millainen kesä heillä oli.

KUVA: METSO

Kuvasta puuttuu Aleksi, mutta hänet voi kuvitella tähän niin halutessaan.

Johannes Konsti

Työskentelin kesän ajan Tampereen Lokomonkadulla Metso Mineralsin kulutus- ja varaosaostotiimin kesälomasijaisena. Tiimissä työskentelee yhdeksän vakituista ostoinsinööriä, joita tuurailin yhdessä toisen kesätyöläisen kanssa heidän pitäessä kesälomiaan. Tärkeimmät työtehtäväni olivat siis osien ostaminen mineraalimurskaimiin ja -seuloihin sekä tekemieni ostotilausten seuranta. Varaosaliiketoiminnan vaikean ennustettavuuden ja konerikkotilausten kiireellisyyden vuoksi valtaosa työajastani kului kuitenkin yhteydenpitoon osatoimittajien ja myynnin kanssa.

Viihdyin työssäni todella hyvin koko neljä kuukautta kestäneen työjaksoni ajan. Ostotiimissä sekä koko DC Europessa oli loistava työilmapiiri, jossa välillä hektinen työ sujui mukavasti. Kesätyössäni parasta oli vastuunkanto tuurattavien vakiostajien töistä ja toimittajista. Samanlaista vastuuta en ollut aiemmissa kesätöissäni vielä saanut. Pidin myös kansainvälisyydestä työssäni, sillä noin puolet osatoimittajistani oli ulkomaalaisia.

Lassi Mäkinen

Olin kesätöissä myynnin tuessa Metso Mineralsilla Tampereella. Order Desk, jossa työskentelin osana Distribution Center Europea, joka käsittelee vara- ja kulutusosamyyntiä mm. Euroopan, Aasian ja Amerikan osalta. Asiakkaina on Metson muita myyntiyhtiöitä sekä dealereitä, jotka myyvät Metson osia. Työtehtäviini kuului tilausten syöttäminen SAP:iin, niiden seuranta ja asiakaspalvelu. Työssä pääsee käyttämään paljon englantia ja tutustumaan SAPin salaisuuksiin.

Pääsin kesätöihin hakemalla paikkaa Metson työnhakusivuilta. Olin ollut myös edellisen kesän Metsolla ja tämä varmasti vaikutti valitsemiseeni. Toimistotyö on ollut erilaista verrattuna aikaisempiin ns. hanttihommiin, joissa olen ollut kesätöissä. Työssäni tuli jatkuvasti uusia tilanteita vastaan, joten SAPin hallitseminen kehittyi tasaiseen tahtiin läpi kesän. SAP-osaaminen ja englanninkieliset kommunikointitaidot tulevat varmasti olemaan hyödyllisiä tulevaisuudessa, joten siinä mielessä työhön kannattaa ehdottomasti hakea.

Sain syksyksi osa-aikaisen paikan ja jatkan töitäni joulukuun loppuun saakka.

Fanni Laurila

Olin neljä kuukautta Metson globaalin logistiikan tiimissä data-analyytikon tittelillä. Tosiasiassa työstä noin 50 % oli data-analyysiä ja loput erilaisia logistiikan hallintaan liittyviä tehtäviä. Sain esimerkiksi projektiksi kehittää Metsolla logistiikkapuolella käytössä olevaa säästömallia eteenpäin. Excel oli tekemisessä vahvasti läsnä, ja myös Johdatus tietokantoihin -kurssilla hankittu SQL-osaaminen tuli tarpeeseen. Ehkä mielenkiintoisin juttu, johon pääsin kesän aikana mukaan, oli viikon kestävät RFQ-neuvottelut, joissa väännettiin toimittajien kanssa joka päivä yötä myöten uusista sopimusehdoista Helsingin pääkonttorilla.

Kuulin paikasta alun perin eräältä Indecsin alumnilta MM-kyykän jatkoilla, mutta päädyin kyllä lopulta hakemaan sitä ihan virallista reittiä. Haastattelu pääsi vähän yllättämään, sillä haastattelijat laittoivat minut suorittamaan erilaisia excel-tehtäviä isolla näytöllä samalla kun itse arvioivat suoritusta. Onneksi pivot-taulukot olivat hanskassa. Työ oli enimmäkseen mielenkiintoista, ja kun ensimmäisistä tehtävistä selvisi hyvin, sai nopeasti enemmän vastuuta. Kesästä jäi kaiken kaikkiaan oikein hyvä maku suuhun, voin suositella paikkaa jos logistiikka ja/tai data-analyysi yhtään kiinnostaa!

Aleksi Salmensuu

Työskentelin kesällä vajaan neljä kuukautta Vantaalla Metson venttiilitehtaalla Production Planning -tiimissä. Tiimimme tehtävänä oli tehtaan tuotannonsuunnittelun toteuttamista sekä Metson eri tehtaiden välisten tilausten hoitamista. Työnkuvaani kuului pääosin tehtaan tuotantosuunnitelman ylläpitoa ja päivitystä sekä tehdas–tehdas-tilausten käsittelyä.

Tuurasin kesän aikana kahta tiimini jäsentä. Ensimmäinen tuuraus oli tuotannonsuunnittelua, minkä aikana pääsi näkemään kokonaisvaltaisesti koko tehtaan toimitusketjun hallintaa. Tehtävässä sai paljon vastuuta ja pidin myös siitä, että oman työn jälki näkyi konkreettisesti tehtaalla. Työ koostui enimmäkseen tuotannonsuunnittelujärjestelmän käytöstä ja myös palavereja eri osastojen kesken oli jonkin verran. Toisessa tuurauksessa pääsin käsittelemään tehtaiden välisiä tilauksia. Työ sisälsi paljon sähköpostiviestittelyä eri maiden tehtaiden välillä sekä toiminnanohjausjärjestelmän käyttöä. Tuurauksien aikana sai hyvän käsityksen globaalin yrityksen toimintatavoista.

Kesä Metsolla vastasi odotuksiani ja vaihtelevat työtehtävät pitivät työn mielenkiintoisena koko ajan. Työpaikalla vallitsi hyvä ilmapiiri eikä työmääräkään kasvanut liian suureksi missään vaiheessa. Kesä sujui nopeasti myös aktiivisen kesätyöläisporukan ansiosta. Pääsimme esimerkiksi tutustumaan Metson pääkonttoriin Helsingissä ja kuulemaan toimitusjohtaja Matti Kähkösen kertomusta omasta urastaan Metsolla. Suosittelen omasta puolestani hakemaan Metsolle ensi kesänä, jos haasteet globaalissa suomalaisessa pörssiyrityksessä kiinnostavat.

Kesätyöt

Palveluprosesseja ja esineiden internetiä

Perttu Leskinen ja Markus Parviainen kertovat kesätyökokemuksistaan Teollisuustalouden laitoksella sekä Microsoftilla.

KUVA: JOONAS KUJALA (KUTEN TARKKASILMÄISIMMÄT VOIVAT HUOMATAKIN KUVASTA)

Perttu Leskinen

Sain kesätyöpaikan tutkimusapulaisena Teollisuustalouden laitokselta toisen opiskeluvuoteni jälkeen. Tutkimusryhmäni oli Cost Management Center. Työhön ei ollut kummempia esitietovaatimuksia, joten työpaikka oli sopiva tämmöiselle vähän tyhmemmällekin kaverille. Itse hakuprosessi eteni hyvin nopeasti; Moodleen tuli TETA työpaikat -sivulle työpaikkailmoitus, ja noin viikon päästä huomasin saaneeni työn, joka alkaakin jo parin viikon päästä.

Työskentelin koko kesän yhden yksittäisen asiakasprojektin parissa, jossa kuvasin asiakkaan palveluprosesseja tavoitteenani kehittää asiakkaan resurssilaskentaa. Kesän aluksi minulla ei ollut mitään hajua, mitä minun pitäisi käytännössä tehdä, mutta asiat kyllä selkiytyivät projektin lähdettyä kunnolla käyntiin. Minulle annettiin erittäin vapaat kädet tulosten saamiseksi, sillä tärkeää ei ollut kuljettu reitti vaan lopputulos. Tämä tietenkin vyörytti hyvin paljon vastuuta minun niskaani, mutta vastuu toi työhön omanlaista mielekkyyttä vapauden lisäksi.

Kesään mahtui hyvin monipuolisia työtehtäviä, uuden oppimista sekä mielenkiintoisia kahvitaukokeskusteluja. Olenpa saanut työn puitteissa jopa hieman matkustellakin eri puolille Suomea, milloin pelaamaan jalkapalloa taloustieteilijöiden SM-kilpailuihin, milloin taas tekemään työtehtäviä. Ei siis ollenkaan hullumpi kesäduuni.

Markus Parviainen

Kesätyöni Microsoft Mobile Oy:llä sai ikävän käänteen, kun ylin johto päättikin lopettaa puhelinten kehityksen Suomessa toukokuun loppupuolella. Työnkuvani Data Scientist Interninä olisi ollut puhelinten telemetriadatan analysointia ja käyttöjärjestelmän bugien tarkastamista, mutta päätös toiminnan lopettamisesta käänsi kesäni päälaelleen. Lehdellä soittelemaan ei tarvinnut kuitenkaan jäädä, vaan minulle löytyi mielenkiintoista ohjelmistokehitystyötä loppukesän ratoksi. Sain vastuulleni Internet of Things -aiheisen projektin jossa kasvisten kasvatusvaloja ohjattiin ja tarkkailtiin Microsoftin Azure IoT Hub -alustan avulla. Projektia varten päätin hyödyntää NodeJS-, Express- ja React-tekniikoita toteutukseen. Kesätyö olikin oivallinen tilaisuus opetella edellämainittuja työelämässä tarpeellisia kieliä (Javascript/ECMAscript 6) ja kirjastoja/työkaluja (React Router, Webpack yms.). Sain vapaat kädet projektin toteutukseen ja kahden kuukauden aikana toteutin kokonaisvaltaisen full-stack -ratkaisun ilman kummempaa kädestäpitelyä. Projekti jäi tosin keskeneräiseksi tietotaidon/ajan puutteen takia. Loppujen lopuksi päädyin tekemään itselleni paljon mielekkäämpää työtä rennommalla otteella, ansaitsin hyödyllistä työkokemusta ja sain arvokkaan lisäyksen CV:seeni. Voisi kesän kai huonomminkin käyttää.

UlkoXQ - Miikan matkassa 2016

Tähän sopivan tylsä alustus, jotta reissu ei vaikuta liian hauskalta ja ensi vuonnakin pääsee mukaan.

TEKSTI: MIIKA MÄLKÖNEN
KUVAT: LASSI MÄKINEN

On syyskuinen lauantai-iltapäivä ja TTY:n parkkipaikalle on kerääntynyt joukko pikkutakkeihin pukeutuneita opiskelijoita mukanaan matkalaukut. Tunnelma on odottavainen, mutta innostunut, kun bussi on jo saapunut pihaan ja alkumaljoja vielä nostellaan. Ollaan selvästi tekemässä lähtöä Indecsin vuosittaiselle ulkomaan-ekskursiolle.

UlkoXQ on yksi Indecsin suurimmista sekä odotetuimmista vuosittaisista hankkeista. Jo alkuvuodesta 2016 hallituksen yritystiimi sekä jäsenistöstä avoimella haulla löydetyt aktiivit muodostivat seitsemänhenkisen tiimin, joka alkoi suunnitella ja valmistella reissua. Matkan kulku alkoikin nopeasti hahmottua, ja kohteeksi valikoitui suklaan, oluen sekä ESTIEM-kontaktien houkuttelemana Benelux-maat, pienellä kiertoreitillä Saksan puolelle.

UlkoXQ on viime vuosina vähintäänkin säilyttänyt, ellei jopa lisännyt suosiotaan, ja tänäkin vuonna halukkaita lähtijöitä olisi ollut huomattavasti enemmän kuin matkalla on tilaa. Nyt kuitenkin 40 onnettaren suosikkia oli valmiina lähtöön, ja vaikka osallistujien joukossa oli niin ensikertalaisia kuin kokeneempiakin reissaajia, oli kaikille varmasti selvää, että tulevasta viikosta olisi tulossa rankka, mutta sitäkin antoisampi. Vielä ennen lähtöä jaettiin kaikille hienot matkaläsyt, joista matkan tarkka ohjelma ja aikataulu selvisivät. Kaikille oli kuitenkin jo varmasti ennestään selvää, että matkamme ensimmäisenä kohteena oli Alankomaat ja Amsterdam, jonne lyhyt lentomme lähti alkuillasta Helsinki-Vantaan lentokentältä. Illalla jäi siis vielä hyvin aikaa selvittää, miltä lauantai-ilta Amsterdamissa näyttää.

Seuraavana päivänä oli vuorossa vierailu Brouwerij De Prael -pienpanimolle, joka sijaitsee keskellä historiallista kanavakehää. Vierailulla pääsimme tutustumaan perinteisiin tapoihin valmistaa olutta, sekä tietysti maistelemaan panimon omia erikoisuuksia. Päivällä jäi myös aikaa omatoimisesti tutustua kauniiseen Amsterdamiin, ja toiset päättivätkin tutkia kaupunkia paikalliseen tapaan polkupyörillä, ja toiset veneristeilyllä pitkin loppumattomia kanavia.

Maanantaina oli luvassa varhainen herätys ja lähtö Rotterdamiin. Siellä pääsimme tutustumaan Nesteen jalostamoon, joka erikoistuu NEXBTL-tuotteiden, eli uusiutuvien polttoaineiden kehitykseen ja valmistukseen. Vierailulla tutustuimme laitoksen liiketoimintaan ja prosesseihin sekä pääsimme bussikierrokselle ympäri laajaa jalostamoa. Illaksi siirryimme majoittumaan Belgian toiseksi suurimpaan kaupunkiin, Antwerpeniin, joka on mm. kuuluisa timanttikaupastaan. Aikaa jäi vielä mukavasti shoppailulle, ja taisipa mukaan kadulta tarttua myös jonkinlainen matkamuisto kiltahuoneellekin.

Vuorossa oli taas aikainen herätys, ja tällä kertaa suuntana Bryssel ja Europarlamentti, jossa saimme katsauksen todelliseen politiikan arkeen, sekä nautimme tietysti maittavan ja ilmaisen lounaan [toim. huom. viinin kera, kiitos EU]. Lisäksi vierailimme Euroopan suurimmassa yritysten välisiä palveluita tarjoavassa 3D-tulostusyrityksessä nimeltään Materialise. Sen tuotteita hyödynnetään niin auto-, lentokone- ja elektroniikkateollisuudessa, kuin myös lääketieteellisen teknologian kehittämisessä. Illaksi matkustimme Saksan puolelle Aacheniin, jossa meitä vastassa oli paikallisia tuotantotalouden opiskelijoita, joiden johdolla pääsimme tutustumaan heidän yliopistoonsa, sekä tietysti kaupungin yöelämään. Yliopistolla olivat tosin käynnissä tenttiviikot, joten myöhäisillan riennot jäivät pääasiassa väsymättömien matkailijoiden vastuulle.

Seuraavana aamupäivänä oli vielä tiedossa ESTIEM-aktiivien järjestämä city tour ympäri perinteikästä Aachenin keskustaa. Tämän jälkeen oli aika matkustaa takaisin Alankomaihin Eindhovenin kaupunkiin, jossa jälleen päästiin verkostoitumaan yli rajojen ESTIEM-ystäviemme kanssa rennon illanvieton merkeissä.

Torstaina oli aika viimeisen yritysvierailumme, ja saimme lisää näkemystä 3D-tulostuksen maailmaan, kun vierailimme Shapeways-yrityksessä, joka puolestaan tarjoaa tuotteitaan suoraan kuluttajille. Viimeiseksi illaksi ajoimme vielä takaisin jo tutuiksi tulleille nurkille Amsterdamiin, jossa vielä ehdittiin hetki fiilistellä reissua ennen seuraavan päivän lentoa takaisin viileään Suomeen.

Indecsin ulkomaan ekskursioihin liittyy myös paljon perinteitä. Linja-autossa luukutetaan kerta toisensa jälkeen varta vasten koottua XQ-levyä, mikrofoniin kerrotaan toinen toistaan huonompia vitsejä, ja tietysti muistellaan edellisen illan parhaita tarinoita. Parhaiten suoriutuneet, eli itsensä ja koko ryhmän pahiten nolanneet, henkilöt tietysti myös palkitaan erityisellä torspo-hatulla, jota palkittu kantaa ylpeänä päässään, kunnes on aika kruunata seuraava torspoilija.

#tampere3

Opintoneuvoja Erik Haara kertoo T3:n etenemisestä ja sen mahdollisuuksista.

TEKSTI: ERIK HAARA
KUVA: JOONAS KUJALA

#tampere3

Tampereen teknillinen yliopisto, Tampereen yliopisto ja Tampereen ammattikorkeakoulu rakentavat yhdessä uutta mallia suomalaiseen korkeakoulutukseen. Tampere3 luo tieteenalojen rajapinnoista ammentavan monialaisen, innostavan ja globaalisti kiinnostavan tutkimus- ja oppimisympäristön. Hanketta valmistellaan yhdessä opetus- ja kulttuuriministeriön kanssa ja uuden korkeakouluyhteisön arvioidaan aloittavan Tampereella 1.1.2018.

Kuinka Tampere3 -projekti näkyy nyt jo opetuksessa? Ristiinopiskelusta korkeakoulujen välillä on jo nyt tehty helpompaa. Opiskelijan ei tarvitse enää hakea erikseen joustavaa opinto-oikeutta (JOO), jos hän haluaa opiskella esimerkiksi Tampereen yliopistolla. Ilmoittautumisohjeet, opetustarjonnan ja lisää tietoa opiskelusta toisessa korkeakoulussa Tampereella löydät ristiinopiskelupalvelusta osoitteesta: www.tampere3.fi/ristiinopiskelupalvelu.

Sekä kandidaatin- että diplomi-insinöörintutkintorakenteista löytyy tuotantotalouden opiskelijoilla nykyään hyvin tilaa opiskella ylimääräinen sivuaine, mikä antaa hyvän mahdollisuuden ottaa poikkitieteellisiä opintoja osaksi tutkintoa. Talouden ja johtamisen alojen opiskelijoille on luotu yhteisiä teemakokonaisuuksia Tampere3 -projektin edetessä, mitkä toteutetaan yhdessä eri korkeakoulujen kesken. Nämä teemakokonaisuudet ovat:

- Yrittäjyyden opintokokonaisuus
- Myyntiosaamisen opintokokonaisuus
- Palvelujen ja kaupan opintokonaisuus
- Tieto, talous ja työ digitalisoituvassa yhteiskunnassa opintokokonaisuus

Kyseiset opintokokonaisuudet sopivat loistavasti tuotantotalouden opiskelijan ylimääräisiksi sivuaineiksi ja tukevat hyvin tuotantotalouden aihepiirejä. Opiskelijoilla on myös mahdollisuus suorittaa yksittäisiä opintojaksoja ja muita opintokokonaisuuksia Tampere3 -korkeakouluissa.

Lisää tietoa Tampere3 -projektista ja sen etenemisestä löydät osoitteesta www.tampere3.fi

Voit tulla keskustelemaan ristiinopiskelusta opintoneuvojan kanssa päivystysaikoina huoneeseen FA115 tai lähettää kysymyksiä sähköpostilla osoitteeseen opintotu@tut.fi.

Herwanta Challenge

Herwanta Challenge

TEKSTI: JUHO LAMPIMÄKI
KUVA: LASSI MÄKINEN

Ollaan teekkarisaunalla. Joukkueet odottavat jännittyneinä ja kaikkensa antaneina. Suuri osa on jo ehtinyt karistaa neulaset ja metsän mönkijäiset paljun pohjalle tai saunan lauteille. Kisan jälkeinen ravintotankkaus on suoritettu, tosin nesteytys on vielä vaiheessa. Nunnajoukko Pyhät neitsyet on juuri saanut palkinnon suorituksestaan Accenturen rastilla. Le Tour de Hervanta a lá Humanistit, ihmismielen ja demokratian sekä viinin ja patongin ylistys, on saanut tunnustuksen erinomaisesta joukkuepukeutumisestaan. Enää on paljastamatta koko kisan, laatuaan ensimmäisen Herwanta Challengen, voittaja...

Joukkueet viettivät päivän Hervannan eteläpuolisissa maastoissa suunnistaen metsän keskellä rastilta toiselle suorittaen mitä monipuolisimpia tehtäviä. Konsepti on tuttu aiempien vuosien Indecs Challengesta, jonka uudelleenbrändäyksen seurauksena saamme nykyisin nauttia tästä ulkoilmatapahtumasta nimellä Herwanta Challenge. Osalle fukseista tämä saattaa selittää sen, miksi vanhempien tieteenharjoittajien puheessa vilisee lyhenne IC, kun pitäisi puhua HC:sta. Sekavammaksi tilanne muodostuu, kun osa tuntuu puhuvan myös HC IC:sta ja HC HC:sta. Tälle selityksen tarjoaa kisan Hardcore-versio, joka vaatii osallistujalta selvästi enemmän niin fyysisesti kuin psyykkisesti verrattuna tavanomaiseen kisamuotoon. Ensimmäinen HC HC ei vielä tänä vuonna nähnyt päivänvaloa, sillä sarjaan ei harmillisesti ilmoittautunut yhtään joukkuetta. Ehkä jo ensi vuonna löytyy rohkeita sieluja kohtaamaan HC HC:n tarjoamat haasteet.

Herwanta Challengeen osallistui monimuotoinen kavalkadi joukkueita. Teemoja löytyi aina hautajaiskulkueesta bile-eläimiin asti. Johonkin tähän välimaastoon sopivat siis suomenruotsalainen purjehdusseura, ympäristövahingon torjuntaryhmä, Kultakutri karhuineen ja monet muut. Killoista niin Skilta, TiTe, TARAKI, TamArk kuin Man@gerkin olivat edustettuina Indecsin lisäksi, ja olipa mukana myös pari Staabin edustajaa. Ulkomailta saapuneet vaihto- ja tutkinto-opiskelijat osallistuivat tapahtumaan ihailtavan aktiivisesti. 26 joukkueesta peräti seitsemän koostui ulkomaanvahvistuksista. Kotimaisista osanottajista erityisen vaikutuksen osallistumisellaan teki Oulusta saapunut Optiemia edustanut joukkue Kissanpennut, jonka matka oli alkanut jo aamuyöllä. Kisastartit sijoittuivat aamupäivään klo 10 ja 12 välille.

Tehtävärasteja ylläpitämässä oli pääosin indecsläisiä, mutta suureksi iloksemme myös TiTe, TamArk ja Man@ger antoivat oman panoksensa rasteilla. Leijonan luola, Viron viinaralli, Pokémonien metsästys, suurvaltojen johtajat, pantomiimiesitykset sekä hulavanne- ja muut haasteet tulivat kisaajille tutuiksi matkan aikana. Accenture osallistui yritysmaailman edustajana rastinpitoon viime vuoden Indecs Challengen tavoin ja heidän rastillaan saatiin aikaan aimo kasa klikkiotsikoita ja muuta mielenkiintoista materiaalia. Järjestäjältä vielä suuret kiitokset kaikille rastiryhmille!

Killan mobiilisauna Mallas tarjosi osanottajille mahdollisuuden taukolöylyihin reitin puolivälissä. Mallasrastilla oli tarjolla myös TEKin tarjoamaa evästä. Hervantajärven uimarannalla sijainnut taukopaikka oli kisaajien suosiossa ja päivää olisi varmasti ollut mukava viettää siellä kauemminkin. Muutama päivä ennen tapahtumaa järjestävälle taholle selvisi, että taukopaikalla olisi mahdollisesti myös muita kulttuurielämyksien tarjoajia. Lähes maailmanmainetta niittänyt suurproduktio Teatteri Metsäläisten loppuunmyyty ensi-iltaesitys sattui samaan ajankohtaan ja paikkaan Herwanta Challengen kanssa. Kisaajat välttyivät kuitenkin performanssitaiteelta taiteilijoiden tyytyessä uimarannan parkkipaikkaan ja lähimetsän sivupolkuihin.

Löydettyään tiensä reitin läpi ja suoriuduttuaan rastitehtävistä joukkueet ottivat suunnakseen teekkarisaunan tietäen, että jälkipeli kävisi siellä kuumana. Joukkueet saatiin hyvissä ajoin maaliin, eikä metsään, tämän hetken tietojen mukaan, jäänyt yhtään joukkuetta. Rastit purettiin joutuisasti ja tuomaristo vetäytyi pisteiden laskuun. Lopulta voittajasta ei ollut epäselvyyttä.

…Kannattelen uutuuttaan hohtavaa kiertopalkintoa ojentaakseni sen voittajille. Joukko lyö käsiään reisiin kiihtyvällä tahdilla muodostaen rummun pärinää. Täydellinen hiljaisuus. Huuliltani kirpoaa joukkueen nimi: “Anu’s Slickers!” Lapset ja trenssiin pukeutunut setä aloittavat juhlinnan. Ensimmäinen Herwanta Challenge on saatu kunnialla päätökseen.

Muistoja fuksiviikosta

Syksyn mukana kouluun saapuivat uudet fuksit. Tässä tarinaa koulun alusta kahden tuoreen fuksin kertomana.

TEKSTI: TUOMAS REKONEN JA JONI-PEKKA ROUVALI
KUVAT: LASSI MÄKINEN

Sunnuntai

Sunnuntai-illan jännitys oli suuri saapuessa ensimmäistä kertaa Etunurtsille Indecsin Kickstarttiin. Pihan olivat vallanneet niin fuksit, tutorit kuin vanhemmatkin tieteenharjoittajat. Paniikki oli kova, kun yritti etsiä omaa porukkaa ihmismassasta. Lopulta kuitenkin oikea paikka märältä nurmikolta löytyi ja pahin jännityskin haihtui, sillä vastaanotto oli mitä lämpimin ihastuttavien tutor-tyttöjen toivottaessa tervetulleiksi mukaan porukkaan. Siinä se ilta sitten mukavasti vietettiin.

Maanantai

Maanantain ensimmäinen muisto oli haaste löytää tiensä Festian isoon saliin (FA044). Haaste ei ollut kummoinen, sillä tietämättömien fuksilampaiden [BÄÄH toim. huom.] virtaa oli helppo seurata. Luentosalissa ja muutenkin koko päivän aikana saimme kuulla useaan otteeseen olevamme erittäin tervetulleita. Tervetulotilaisuuksien jälkeen jakauduimme omiin fuksiryhmiimme ja leikimme yhtä jos toistakin tutustumisleikkiä kuin rippileirillä konsanaan. Naamojen ja nimien tulva oli miltei loputon, mutta terävinä fukseina kyllä sieltä muutama jäi mieleen. Muutamaan otteeseen tarjoiltu kuohuviini myös antoi jo vähän tuntumaa teekkarielämään sekä intoa illan kohokohtaan eli koulusuunnistukseen, jossa – nimestään huolimatta – oma fuksiryhmä tuli enemmän tutuksi kuin itse koulu. Tärkeintähän koulusuunnistuksessa ei ollut voittaminen, vaan se, että muut häviävät ja tätä mentaliteettia noudatimme henkeen ja vereen. Illan hämärtyessä jatkoimme Herwannan paikalliseen ravitsemusliikkeeseen pelaamaan Huojuvaa tornia – tiedä sitten huojuiko fuksi vai torni…

Tiistai

Tiistai alkoi samoissa merkeissä kuin maanantaikin eli luennolla. Tällä kertaa opimme (?) koulun tietojärjestelmistä ja muusta olennaisesta koulunkäyntiin liittyvästä. Päivän aikana fuksiryhmän kanssa tehtiin kaikenlaista, mikä ei kirjoittamisajankohtana enää muistu mieleen. Tiistain muistuvin tapahtuma oli kuitenkin grilli-ilta, jossa pääsi maistamaan kuuluisaa TEKin tarjoamaa makkaraa ja huhujen mukaan myös lettuja olisi ollut tarjolla. Grilli-illassa pääsi kunnolla tutustumaan muihinkin tutafukseihin sekä tutalaisiin leppoisassa tunnelmassa. Ilta jatkui paikallisesta Herwoodista aina sikatiistaihin asti, josta ei ole enempää muistikuvia. Jokunen fuksi ehkä eksyi vielä jatkojenjatkoillekin ja yksi taisi jopa juosta keskustasta takaisin Herwantaan omaksi ilokseen.

Keskiviikko

Keskiviikkoaamu alkoi sportti-infoilla. Suurin osa fukseista saapui paikalle sporttisin mielin, mutta sattuneesta sikamaisesta syystä joillakin fukseilla päivä saattoi lähteä käyntiin pienoisella päänsäryllä. Infoissa saimme pläjäyksen koulumme/kiltamme urheilutarjontaa ja myöhemmin pääsimme ihan urheilemaankin mystisen kumipelausison sekä perinteisen opiskelijakyykän parissa. Pelaamisen taso oli mitä oli kokemattomilta fukseilta, mutta säännöt tulivat ainakin tutuiksi. Ilta jatkui koko killan fuksien voimin saunaillassa Paawolassa rennoissa merkeissä. Nukkumaan suurin osa fukseista lyllerteli jo hyvissä ajoin, sillä olihan torstaina vuorossa se kuuluisa pubirundi.

Torstai

Torstai – koko viikon kliimaksi – oli täyttä rokkia. Oli aika päättää viikko kunnialla ja täysiä. Päivähän alkoi totta kai tärkeällä luennolla tietoturvasta – muistikuvia siitä ei tosin löydy. Infoista selvittyä olikin aika alkaa valmistautua huikeaan viikon kohokohtaan. Ryhmät alkoivat väsymättömänä hiomaan omia teemojaan sekä taktiikoitaan voittavaan suoritukseen. Kovan suunnittelutyön jälkeen etkoilla hiottiin asut loppuun ja maisteltiin hiukan menovettä – pitihän meininkiäkin hioa ennen starttia.

> ”Tärkeintähän ei ole voitto, vaan se, että muut häviäisivät.”

Ennen lähtölaukauksien oli aika kuitenkin julistaa koulusuunnistuksen voittajatiimi eli tietenkin meidät. Voitosta emme kuitenkaan ylpistyneet vaan lähdimme voittosamppanjat kourassa tavoittelemaan uutta menestystä samalla asenteella kuin koulusuunnistuksessa: edelleen samaa viisautta noudattaen eli tärkeintähän ei ole voitto, vaan se, että muut häviäisivät. Intoa täynnä lähdimme valloittamaan Tampereen pubeja, joissa pääsimme heittäytymään erilaisiin hurjiin ja hauskoihin tehtäviin. Mieleenpainuvin tehtävä omalta osalta oli varmasti 30 sekunnin tanssivideo Tampereen kadulla 20 tuntemattoman ihmisen kanssa – kyllä siinä tamperelaisten katseet kääntyivät. Tärkeintä oli, että koko ryhmä oli aina menossa täpöllä mukana, ja sen ansiosta tunnelma oli aivan mintissä startista maaliviivalle asti. Meininki oli kerrassaan aivan laitonta. Huikean ryhmähengen ja ennenkuulumattomien lahjontakikkojen tuloksena saimme Konsernin rastilta kaikkien aikojen parhaat pisteet, eivätkä muutkaan rastit menneet yhtään huonommin.

Tämän viinanhuurteisen pubirundin jälkeen oli jatkojen aika Unionissa. Jatkoilla ei-enää-niin-ujot fuksit pääsivät tamppaamaan tanssilattiaa In@gerin vanhempien tieteenharjoittajien kanssa. Meno oli aivan katossa. Valomerkin tullessa fuksien oli aika siirtyä koko päivän riehuneena nukkumaan, vai oliko?

Tiivistettynä

Fuksiviikosta jäi käteen roimasti uusia ystäviä, lukuisia ikimuistoisia kokemuksia, jopa vähän hyödyllistä tietoa yliopisto-opiskelusta ja allekirjoittaneille myös armoton päänsärky. Parasta oli kuitenkin fuksiviikon luoma huikea fiilis sekä tiivis ryhmähenki, joka yhdisti ja yhdistää vieläkin kaikkia tutafukseja.

RIP fuksiviikko, muistoasi kunnioittaen ja tutoreita syvästi kiittäen,

Reksu ja Peksu

Kuvassa pubirundin voittajajoukkue vielä virkeänä ennen lähtöä.

BrainTrainer heaven in ST. Petersburg

TEXT: TINA HIETASALO
PHOTO: JULIAN FISCHER

What are the end products when you combine brain training in negotiation skills, the beautiful city of St. Petersburg in our fascinating neighbor country Russia and excited ESTIEMers? A considerable amount of useful knowledge, new unforgettable experiences and a lot of new amazing friends. Sounds quite intriguing, right? That's ESTIEM! With Karim Hafez, we were the lucky ones who got selected to participate in this event. Furthermore, our generous guild Indecs supported our trip with 100 euros.

Our exciting week in Russia consisted of various activities all the way from intensive brain training to interesting cultural activities and parties. Our lectures and exercises in negotiation skills were built around different kinds of stimulating themes: business communication, managerial duels, negotiation planning and conflict management, cross-cultural aspects in negotiations and also secrets of non-verbal communication.

In addition to intense learning, we also experienced the Russian culture in various forms. For example, we had a language session, a dance class and a traditional family dinner. We were even able to show our Russian dancing skills in our international night! There we also shared traditional foods and drinks from our home countries with each other. Yet another unforgettable experience was our city tour with a party bus!

St. Petersburg is also known for being one of the most beautiful cities in the world. During the event we visited "the Russian Versailles" – Peterhof and the State Hermitage Museum, which is one of the largest and oldest museums of art and culture in the world. It is hard to try to describe these experiences, so I will just warmly recommend you to visit them yourself.

To conclude, this ESTIEM BrainTrainer event was a perfect combination of learning and collecting new experiences and friends. In fact, I am already looking forward to other exciting ESTIEM events to participate in. Meanwhile, I send greetings to Finland from my ERASMUS semester in Germany.

Student entrepreneurship training

Probably the most amazing event ESTIEM has ever done.

TEXT: SAMU AHOLA

I was sitting in a conference room with 20 fellow European students in Beersheba in the middle of the Israeli desert on a blazing hot Monday afternoon, wishing the local beverages match the name of the place. Ceremonious speeches marked the beginning of ESTIEM SET 2016. Having spent the past seven weeks volunteering in Brazil and the previous weekend wandering around Israel with my backpack, I felt exhausted. It did not help to find out that we were up for what was to be the most intense three weeks ever.

The week was full of touring the country with our bus, company visits and fancy dinners. On top of that we conquered a mountain with the sun rising above the dead sea and went for a swim – or float – afterwards, saw the old hoods of the big J in Jerusalem and dug into the mad party scene in Tel Aviv. Still, we were missing one thing and that was sleep. After having absorbed all the start-up buzz during the week we were divided in teams to work with for the following two weeks.

I ended up working on a Starbucks-esque tea franchise concept with an Indian buddy who was an expert in the field. Along the way three other guys joined our team. It was then time to move to Bremen, Germany for the second week where we confronted vast amount of weißbier, a verbally aggressive pitching jury and loads of Pokémon running in the street. After a week of group work and trainings we traveled to Eindhoven, the Netherlands to finalize our projects. Besides of that, we were rolled on our mighty bicycles all around the city and tried some local specialties such as… stroopwafels. Soon it was time for the final pitching and the gala dinner. We managed to win the first prize with our presentation which obviously was an incredible finish for an awesome trip.

KCP 2016

TEKSTI: MIKAEL AHONEN
KUVA: JOHANNA TAVIA

Oli jälleen koittanut hetki, jota oltiin odotettu jo kuukausia. Kysehän ei ollut Huhtamäen puolivuotiskatsauksesta, vaikka sekin ajoittui tuolle maagiselle päivälle 22.7. En puhu myöskään Viipurin golfin Hippo-päivästä, vaan tietenkin KCP:stä! Eli Kuumien Casanovien Päivästä.

Legendaarisen vitosvuorikurssin autossa oli koko matkan ajan äärimmäisen latautunut ja odottava tunnelma. Osittain sen takia, että KCP:tä oltiin odotettu koko vuosi ja kohta päästäisiin taas pitämään hauskaa tut(u/a)n porukan kanssa – osittain siksi, että aiemmin nautittu siipiateria teki armottomasti matkaansa kohti luonnollista poistumistietään. Niin tai näin, puolen tunnin matka Kämmenniemeen tuntui ikuisuudelta.

Vihdoin perillä.

Unelmamme uljaasta ökykartanosta murskautuivat, kun automme kaarsi lahoavan puutalon edustalla kulkevalle pihatielle. Talo oli autokuntamme tietoihin perustuen toimittanut K.J. Ståhlbergin viiksivahaamon virkaa ensimmäisen maailmansodan aikana.

Tilanne alkoi käydä hälyttäväksi monestakin syystä, sillä mökin avaimet olivat vasta matkalla pelipaikalle. Ykköshuolenaihe oli tietenkin, että ostokset täytyisi saada nopeasti kylmään. Pian pelastajamme saapuivat, kun Indecsin hallitusukot karauttivat oven eteen täyteen ahdetulla farmariautollaan. Auton lastista ja matkustajista päätellen karavaani oli puksuttanut suoraan Kiinasta silkkitietä pitkin. Summa summarum ovi saatiin auki ja pääsimme tarkastelemaan miljöötä.

Ylä- ja alakerros olivat sellaisia kuin ulkoa päin saattoi olettaa. Keittiöstä löytyi jääkaapin sijasta valtava kylmähuone, mikä osoittautui viikonlopun aikana erittäin toimivaksi konseptiksi. Tietenkin kaikki 50 osallistujaa olivat varautuneet reissuun pelkillä suolakekseillä ja rusinoilla olettaen normaalikokoista Rosenlewia, mutta ainakin juomat olivat kylmiä valtavien kylmätilojen ansiosta. Alakerta niin sanotusti räjäytti pankin. Kokemuksen syvällä rintaäänellä voin todeta, että tilat näyttivät hyvin paljon unkarilaiselta seksiluolalta. Ja mikäs siinä. Alakerran kruununjalokivi, crème de la crème oli saunatilat, joissa hiki ja virvokkeet virtasivat.

Indecsin kansallislaji beer bong käynnistyi heti, kun välineet saatiin tongittua autosta ulos. Väkeä saapui paikalle vähitellen illan aikana ja jopa yllättävän suuri määrä pikkuisia fuksipalleroita oli uskaltautunut mukaan melskeisiin. Beer bongin ohella riemunkiljahduksia tarjosi tietenkin takapihan rinteeseen rakennettu vesiliukumäki, joka oli selkeästi onnistuneempi kuin kaksi vuotta sitten KCP:ssä nähty. Liukumäessä nähtiin paljon hurjia runeja (laskuja), joissa vammoiltakaan ei vältytty. Mitään vakavampaa ei onneksi sattunut, mutta ei nokkosihottuma, aivotärähdys tai kanto perseessä mitään lystiäkään ole.

Dokumentaatio yön aikaisista tapahtumista on vähäistä, mutta melko suurella varmuudella sauna oli kovassa käytössä. Seuraavaan aamuun herättiin pirteinä kuin peipposet. Koska ruoanlaitto osoittautui monille ylivoimaiseksi tehtäväksi, oli hetki otollinen karata paikalliseen kapakkaan heti puolen päivän tietämissä. Idyllisen syrjäkylän viihdekeskus (baari) tarjosi kaiken, mitä rapeassa mielen- ja ruumiintilassa operoiva tutalainen uskaltaa toivoa: burgeria ja mallasta. Tiettävästi tämän sympaattisen kioskin pitäjä oli myös hieman rapeutunut työhönsä, sillä hän yritti kaupata liiketilojaan eräälle seurueemme jäsenistä. Juttuseura oli muutenkin taattua tässä kuppilassa!

Päivä kului rattoisasti erilaisten pallopelien merkeissä. Oli footbagia, pomputtelua ja ihan ”oikeaa” jalkapalloakin. Tietenkin mukaan mahtui myös pallopelien kuningas flunkyball, jossa säännöt perustuvat yhtä paljon sääntökirjaan kuin huuteluun. Iloista temmellystä jatkui aina iltaan asti, kunnes kansa alkoi kaivata jälleen huvituksia. Tiedossa oli uusi reissu suosikkibaariin.

Illan tulleen kantabaari osoittautui juuri sellaiseksi räkäläksi kuin mielikuvat antavat olettaa. Piilopullot kiertävät pöydissä, karaokessa soi Tinakenkätyttö ja paikallinen voimamies on aina valmiina haastamaan riitaa. Karaokelavalla suoritetun ryhmäytymisharjoituksen jälkeen saimme tarpeeksemme ja suuntasimme takaisin kohti Ståhlbergin viiksiveistämöä.

Matkalla näimme kuitenkin idioottien hyppivän sillalta alas, joten ajattelimme käydä vilkaisemassa, mitä on meneillään. Yllätykseksemme huomasimme kyseessä olevan meidän omaa porukkaa, joten ajattelimme itsekin sitten vähän hullutella. Sillan alareunaan oli kiinnitetty ketjulla ”liaani”, josta pystyi heijaamaan itsensä veteen. Sikäli, kun uskalsi pitää kiinni loppuun asti, aktiviteetti oli täysin turvallista, mutta toki muutama komea mahaplätsi noin kuuden metrin korkeudesta nähtiin.

Yön aikana käytiin ainakin monta mielenkiintoista keskustelua aiheiden vaihdellessa kesätöistä jäsenistön sääntöjen vastaiseen toimintaan. Aiheesta saatiin niinkin meheviä vääntöjä, että ihan aina ei voinut tietää, oliko saapunut Korkeasaaren apinatarhaan vai KCP:hen. Toisaalta, mitäs väliä sillä on. Aamuun mennessä kaikki tämä oltiin hikoiltu saunan lauteille, ja meininki pysyi hyvänä.

Yön pimeinä tunteina tapahtui kaikenlaista hassua. Kuka päätyi ottamaan unia pihanurmelle nauttien kesäyön raikkaasta tuulesta alastomalla ihollaan ja kuka rakensi vesiliukumäen metsärinteeseen. Joku oli saanut kylällä poskipäänsä turvoksiin ja väitti kaatuneensa puutarhatuolilla.

Allekirjoittanut heräsi keskipäivällä yksin metsän siimeksestä tukevasti makuupussiin pakkautuneena. Yöseuraakin oli tavallaan löytynyt, sillä muurahaisperhe oli tullut käymään excursiolla alushousuissani. Eikä tilanteen katkeruutta helpottanut se, että yhtäkkiä muistin nukkumaanmenohetkellä vierelläni olleen ihanan fuksipalleron, joka oli sittemmin kadonnut vähin äänin. Vielä kun olisi nainen ollut.

Hervanta on paska paikka

TEKSTI: ILARI ARPONEN
KUVA: PAULI LAKKISTO

Vaikka olen asunut koko ikäni Tampereella, en viettänyt aikaani Hervannassa ennen opiskelujeni aloittamista. Liikuntasalit ja Duo olivat tulleet jotenkin tutuksi ja tarkastelinkin kaupunginosaa lähinnä kuulemieni tarinoiden perusteella. Jotkut väittivät, että Hervannassa saa turpaan, kun sanoo väärän sanan väärälle miehelle, toiset valittivat juoppojen ja maahanmuuttajien määrästä. Kun pohdin Hervantaan muuttamista, isäni ainoa vinkki oli: ”Älä mene Mikontaloon, poika.” - enkä minä mennyt.

Olin ehkä asunut muutaman päivän Hervannassa ja päätin lähteä aamuiselle lenkille mukavassa säässä - olihan se järkevä tapa oppia tuntemaan uutta asuinaluettani. Telmiessäni vapaa-aikakeskuksen vierestä huomasin läheisellä kukkulalla deekulauman nauttivan nurmella auringosta. Mikäs siinä. Olin jo lähes ohittanut kyseiset sankarit, kunnes mies, joka näytti enemmänkin palaneelta hylkeeltä, nousi pystyyn ja otti komean kulauksen sinisestä kanisterista lasolia. Mikäs siinä.

Ja niin alkoi hirveä elämäni Hervannan kerrostalohelvetissä, joka muuten toi omanlaisensa haasteen arkeen. Olin asunut lapsuuteni omakotitalossa ja järkytyin syvästi, kun tajusin, että täällähän joutuu tervehtimään toisia. Asukkaat ovat muutenkin hyvin eriskummallisia. Olen jotakuinkin vuoden ajan pitänyt satunnaisesti etkoja ja jatkoja kämpässäni, eikä kukaan ole tullut valittamaan. Mikä on homman nimi?

Hervannan väestörakenne on jotain uskomatonta. Ikäjakauma on erittäin polarisoitunut ja ulkomaalaisia on runsaasti. Tulevat tänne saatana viemään työpaikat ja elämään turvallista elämää – minun verorahoillani! Pari vaihto-opiskelijaa pyysi kerran pelaamaan etunurtsilla futista, mutta selvisin onneksi puhumalla. Kaupassakäyntikin on erittäin rasittavaa, kun pitää kokoajan varoa kenen rollaattoriin ja pyörätuoliin osuu seuraavaksi. Kerran iltarasteilla Hervantajärven ympäristössä eräs henkilö oli törmännyt kannabisviljelmään. Onneksi oli ottanut kuvan ja luvannut soittaa aamulla poliisille. Kerrassaan järkyttävää.

”Isäni ainoa vinkki oli: ”Älä mene Mikontaloon, poika.” - enkä minä mennyt.”

Lopuksi paljastan opiskelijakulttuuriin liittyvän salaliiton - nimittäin verkostoitumisen. Kyseessä on oikeasti panimoteollisuuden lobbaama trendi, jolla pyritään harhauttamaan opiskelijoita. Fuksit altistetaan vaikutteille jo introkurssin aikana ja vähitellen ”verkostoituminen” muuttuu vähintään kaksi kertaa viikossa tapahtuvaksi örveltämiseksi, eikä arkeen jää muuta kuin nousuhumalaa ja krapulaa kuvaava sinikäyrä.

Ja jotta palstalle saadaan jotain järkevää tekstiä, haastan **Lauri Jäämaan** kertomaan seuraavassa numerossa koulunalun iloista ja yllätyksistä.

McKinsey&Company

Don’t just come to work.
Come to change.

www.mckinsey.fi